

Præsentation af Sten Clod Poulsen Kunsthåndværker og designer

www.poulsenwoodwork.dk

Intermezzo 1961-2015: Cand. psych., pædagogisk forsker og siden chefkonsulent i eget konsulentfirma og forlag:
"MetaConsult": www.metaconsult.dk og www.læringiskolen.dk

Som skoleelev i en fjern fortid (jeg er nu 73) blev jeg optaget af at lave ting i træ – brugskunst, smykker og figurer i oversøiske træsorter og elfenben med sølvindlæg. Materialer, som man dengang kunne købe i Panduro Hobby i en kælder ved Nørreport Station, København. Inspireret af kunstneriske tendenser i min familie. Jeg solgte til bekendte af familien og til andre der så smykkerne og til kvinder på en virksomhed via en klassekammerat. Jeg var meget i tvivl om hvilken fremtid jeg skulle sigte efter: Kunsthåndværk eller en akademisk læsepræget uddannelse. Mine forældre gav mig mulighed for at komme i praktik hos en tømrer hhv. hos en møbelsnedker og efter nogle uger hvert sted var konklusionen klar: Jeg kunne slet ikke klare omgangstonen – den rå og hjertelige, direkte måde at tale på. De krævende

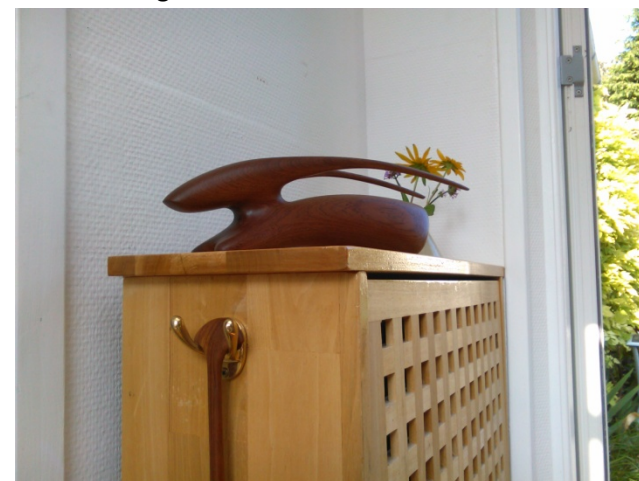
arbejdskommandoer: Gør det og ikke det. Det kunne jeg ikke forlige mig med efter en moderne freudiansk præget "fri" opdragelse. Og en årrække på en kreativitetspædagogisk lilleskole. Her havde lærerne i de kunstneriske fag en helt anden venlig og vag - omgangsform. Efter gymnasiet gik jeg videre med en akademisk uddannelse. Undervejs til

psykologistudiet deltog jeg i optagelsesugerne til arkitektuddannelsen, men standsede efter to af tre uger fordi jeg ikke troede jeg ville kunne komme ind. De andre var bedre til frihåndstegning. Jeg gik også nogle dage til forkursus til ingeniørstudiet, men kunne se, at matematikken var for svær. Så fulgte jeg nogle blæserørsanalyser ved Geologisk Institut – meget interessant og stofligt. Derefter tog jeg

filosofikum. Og så valgte jeg psykologistudiet, og følte bogstavelig talt at jeg var kommet hjem. (Min mor ville gerne have været psykolog). Jeg var begyndt med trætingene som 15-årig og fortsatte i gymnasieårene og ind i psykologistudiet. Så dannede jeg familie og kunsthåndværket holdt op pga. manglende værksted.

Som 16-årig var jeg tæt på at få ting antaget på "Den Permanente" ved Københavns Hovedbanegård, men de troede ikke at en gymnasieelev kunne garantere en stabil produktion, hvis tingene solgte. En af deres indkøbskonsulenter købte dog nogle teaktræsfigurer af mig privat – to fisk til 15 kr. stykket – til hans kone. Jeg var overvældet og gik lige til Panduro og købte en plade elfenben. Jeg arbejdede med træsorterne teak, ibenholt, pokkenholt og rio palisander. Bl.a. med to lag: Elfenben og palisander eller elfenben og ibenholt. Samtidigt var jeg meget optaget af danske designmøbler. Dette med at forene materiale, form, funktion og sanselig æstetik blev ved med at fascinere mig.

"Formgivning" blev et begreb, som ofte dansede rundt i mit hoved og styrede mine tanker og hvad jeg

så på og hvad jeg tænkte. (Skrev til studentereksamen en stil – frit emne – om design og fik prompte et g+ som sidste karakter). At kunne formgive blev en stadig interesse i årene fremover, hvor jeg ikke lavede kunsthåndværk, men gik i gang med andre former for formgivning i hus, have og undervisningsmaterialer i mit arbejde som psykolog og senere konsulent.

I alle årene som forsker og konsulent har jeg savnet kunsthåndværket – manglede tid og manglede et

træværksted. Efter en skilsmisse og flytning til Linda i Slagelse fik jeg travlt med vores nye liv og vi gik i gang med at ombygge et gammelt hus samtidigt med at jeg opbyggede konsulentfirmaet. Ikke nogen smart kombination.

I husombygning har jeg leget arkitekt og er jeg gået æstetisk-formgivende og medbyggende ind i hvilke rumelementer, som skulle bevares – fx en loftslem midt i loftet i vores stue. Og ved formgivningen og bygningen af et nyt vindfang efter opdeling af ejendommen i to ejerlejligheder. I mit konsulentkontor byggede jeg efter husopdelingen møbelementer selv – og byggede fra starten - i 2007 - et værkstedsbord ind som en del af kontoret: Drømmen om design og kunsthåndværk var stadig levende.

I haven formgav vi – som mange andre gør - ved at dele haven op i områder med forskellig funktion, vi har fem forskellige siddesteder. Jeg bruger flere af dem som "udearbejdspladser" når jeg sidder og håndsliber. Nederst i haven er indrettet et skur med stor filbænk udenfor. Her kan jeg stå og lave træfigurer med "Slagelse anlægspark" op til vores

grund og følge lidt med i, hvad der sker i parken. Muligheden for at arbejde med design og skabe træting er mao. nu bygget ind rundt omkring i hus og have. Der også en overdækket udearbejdsplads som en del af vores sommerhus – så jeg kan tage ting med derud og gøre dem færdige.

Efter jeg flyttede til Slagelse begyndte min kontakt til håndværkere at udvikle sig i en bedre retning. Og dette har været meget vigtigt fordi jeg jo er autodidakt kunsthåndværker og manglede viden, som jeg har kunnet få fra gamle håndværkere. I Slagelse er håndværkere folk, som er kendte og anerkendte for deres dygtighed – ellers klarer de sig dårligt. Gennem den hyppige kontakt med håndværkere – på grund af faser i husmodernisering og ombygning, blev jeg mere og mere selv håndværker og tacklede haveindretning, jordplanering, murede indenfor og udenfor, lavede betonstøbninger, tømrerarbejde (satte vægge op, byggede vægge og lavede vægge og tag i nyt

vindfang m.m). Det betød at jeg bedre kunne se og værdsætte, hvad det var, som gjorde vores håndværkere så dygtige. Og i beskedent omfang begyndte de at anerkende mit mod på at kaste mig ud i ret krævende opgaver. Og de hyggede sig nogle

gange med lune bemærkninger om resultatet. Når jeg handlede i Silvan og Stark og XL kunne jeg bedre og bedre finde den rigtige tone og det begyndte at more mig. En gang foreslog en af deres folk, at jeg nok var murer – og blev målløs, da jeg svarede at jeg var psykolog. En anden – måske overraskende - baggrund for denne omstilling var, at jeg over en periode på 11 år gennemførte en række gestaltterapeutiske kurser, en hel uddannelse som gestaltterapeut, kropsterapeutiske kurser mv. Herved fandt jeg en bedre balance i forhold til personer, som var helt

anderledes end mig – en "sart mimose" – som Linda ofte har betegnet mig. Jeg blev vant til at være tæt på voldsomme følelser og lærte at tale enkelt og direkte med folk, som var i fuld affekt. Min sociale kontaktform og kontaktkompetencer er i dag væsentligt forandret i forhold til dengang i 1991, hvor jeg forlod forskningen og blev selvstændig. Selve dette skift i livsform – fra en karriereorienteret akademisk livsform til den selvstændige livsform, som konsulent, var også en vigtig baggrundsfaktor i min nye relation til håndværkere, som ofte var selvstændige eller tæt på den selvstændige livsform - forstået ud fra T. Højrup's teori om danske

livsformer. En teori, som direkte har påvirket min selvforståelse og min forståelse af danskere med andre livsformer end min egen.

I de senere 5-7 år har det været en sport for os at gå på loppemarkeder herude på Vestsjælland. Det jeg så efter var brugt værktøj for at udvide min værktøjssamling, så jeg havde dubletter og tripletter da jeg begyndte at opbygge et udendørs værksted og et tredje i sommerhuset. Da jeg endelig kom i gang igen med træarbejdet var jeg ret velforsynet og var i færd med at udvikle et skarpt syn på hvad der er godt værktøj og opdagede hvor utroligt mange forskellige specialværktøjer, som findes og hvor nyttige de er. Jeg begyndte også selv at opfinde forskellige sliberedskaber.

Interessen for kunsthåndværk og brugskunst genoptog jeg næsten fuldtids i juli 2015. I dag arbejder jeg i træsorter som jatoba (Brasilien), wenge´ (Afrika), zebrano (Afrika), padauk (Afrika), robinia (Nordamerika), sipo mahogni (Afrika), og røget eg. Der er en håndfuld trælasthandlere i Danmark, som fører flere former for oversøisk træ, men ofte køber de større stykker tømmer evt. hele opsavede træstammer. Det jeg kan købe er de fraskårne stykker når de store kunder har købt. Af denne grund kan jeg ikke levere alle mine ting i alle træsorter. Det kommer an på hvad jeg har hjemme og hvad jeg kan skaffe. Træstykkernes dimensioner er uberegnelige og der er en del spild på det træ jeg får hjem. I oktober kørte jeg til Hamburg for at se om priserne på hårdtræ er mere overkommelige der. Ikke så meget billigere, når man tager rejsen i betragtning.

Ud over trætingene har jeg designet en adventskrans i stentøj, som forener et cirkerundt "fad" med

lysastetter. I kransen under lysene kan lægges æbler, mandariner, nødder, konfekt og små grangrene. Fremstillingen er foretaget af keramikeren Cecilie Dige, Skælskør.

Indtil videre går fremstillingen af mine trætinge langsomt, ca. én færdig ting om dagen og mere – det er håndarbejde. Jeg vil undersøge mulighederne for 3D fræsning af figurerne, men håndslibningen vil stadig tage meget tid, og 3D fræsning koster også.

Det er stadig en meget stor glæde for mig at arbejde med træ, former, funktioner, overflader. At se den helt færdige form vokse ud af en massiv træklods er en stærk skabelsesoplevelse. Det kræver gode muskler og led, stærke fingre og hænder og jeg træner tre gange ugl. I et fitnesscenter og laver gymnastik, hånd- og fingerøvelser mm.

Trætingene og adventskransen er designbeskyttet.

Firmalogo / stempel, som viser ægtheden:

www.poulsenwoodwork.dk

Fruegade 19 B, 4200 Slagelse. Tlf. 31507047 – info@metaconsult.dk, CVR 31909759.

Danske Bank Slagelse konto 4406 0085650. Mobile Pay. Swipp.